

Column: De zaak-Verena Becker

De langste Krimi aller tijden

Columns - 23 december 2011 - Auteur: Sibrand de Boer

Duitsers zijn dol op Krimi's maar wat gebeurt er als één aflevering 30 jaar duurt? Wie procureur-generaal Siegfried Buback in 1977 neerschoot is nog steeds niet bekend. Het proces tegen voormalig RAF-terroriste Verena Becker is een nieuwe wending in een plot gebaseerd op raadselen, tegenstrijdige verklaringen en een zoon die zijn waarheid bevestigd wil zien.

De zaak-Verena Becker volg ik sinds april 2010. De terreur van de links-radicalen Rote Armee Fraktion (RAF) is één van de inktzwarte hoofdstukken in de Duitse geschiedenis en daarom voer voor historisch ramptoerisme. De vraag hoe en waarom jonge mensen uit welgestelde milieus - soms keurig opgevoede domineesdochter - tot zulke afschrikwekkende terreurdaden komen, fascineert mij.

De zaak-Becker is waarschijnlijk het laatste grote RAF-proces en dus ook een laatste kans om via de rechterlijke macht meer te weten te komen over het hoe en waarom van de RAF. Het proces is een Krimi op zich waarin met name de acteurs het verhaal spannend maken: Verena Becker, de zwijgzame en grijs geworden terroriste. Michael Buback, de zoon van het slachtoffer die de waarheid boven tafel wil krijgen en de veiligheidsdiensten, die een dubieuze rol in het verhaal lijken te spelen.

De zwarte bruid

Verena Becker (1952) groeide op in West-Berlijn. Als radicaal feministe gooide ze in de jaren zeventig de ramen van seksshops in en liet daar de boodschap 'De zwarte bruid komt' achter. Na een schietpartij in 1977 werd ze tot levenslang veroordeeld. Twaalf jaar later kreeg ze gratie. Becker wordt nu beschuldigd van medeplichtigheid aan de moord op procureur-generaal Buback. Drie andere RAF-terroristen zijn voor deze moord tot levenslang veroordeeld maar wie de trekker overhaalde, is nooit opgehelderd. Volgens de aanklager heeft Becker niet geschoten maar was zij betrokken bij de organisatie van de aanslag. DNA-sporen van Becker op de brieven waarmee de RAF de aanslag opeiste, zouden dat bewijzen.

Tot nu toe heeft Becker, zoals de meeste RAF-leden, tijdens het proces haar mond

gehouden. Op woorden van spijt of berouw is ze niet te betrappen. In een persoonlijke notitie uit 2008, die later in handen van de politie viel, schreef ze: "Nee, ik weet nog niet hoe ik voor mijnheer Buback moet bidden. Ik heb geen echt gevoel voor schuld en berouw. Natuurlijk zou ik het nu niet meer doen, maar is het niet armzalig om zo te denken en te voelen?" Ik verwachtte dat ook de meest geharde terroristen na 30 jaar wel met meer reflectie op vroeger zouden terugkijken. Dat Becker zegt nog steeds geen gevoel voor schuld te hebben, bewijst voor mij haar ongebroken fanatisme.

Sibrand de Boer is redacteur van Duitslandweb en studeerde Duitslandstudies aan de Universiteit van Amsterdam.

Veiligheidsdienst

Michael Buback, mede-aanklager in het proces, denkt juist dat Becker de moordenaar van zijn vader is. De 66-jarige professor in de chemie beweert dat de Duitse veiligheidsdiensten Becker de hand boven het hoofd houden. Hij schreef een boek over de zaak en houdt dagelijks een blog bij. Buback jr. heeft zelfs de moord nagebootst met zijn eigen auto en de motor van een buurman. Hij presenteert getuigen die, 34 jaar na dato, beweren dat zij een mysterieuze helikopter op de plaats delict hebben zien landen waar vijf mannen uitstapten die foto's maakten. Was dat de geheime dienst? Mij doet het denken aan de beruchte mannen in witte pakken die na de Bijlmerramp werden gezien. Dat bezorgde mij als kind al koude rillingen. Toch is de vasthoudendheid en oprechtheid van Buback om nu eindelijk eens de waarheid te horen bewonderenswaardig.

Verena Becker heeft in het verleden gesproken met de veiligheidsdiensten, waarschijnlijk in de hoop op strafvermindering. Haar uitspraken beslaan honderden pagina's. De moordenaar van Buback zou Becker tijdens die gesprekken niet hebben genoemd. Het Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken weigert om de dossiers openbaar te maken. Dat voedt de speculaties dat de diensten misschien meer weten en dat proberen te verzwijgen.

Kogel

De afgelopen maanden getuigden een reeks RAF-leden en andere betrokkenen voor de rechtbank, met vaak tegenstrijdige verklaringen. Veel getuigen hebben moeite om zich een situatie van 30 jaar geleden nauwkeurig te herinneren. In juni 2011 legde een getuige een voor Verena Becker belastende verklaring af. Daarna stuurde hij een kogel in een lege enveloppe naar de rechtbank. Was hij ontevreden over zijn verklaring? Buback jr. ligt regelmatig overhoop met het

Openbaar Ministerie, dat niet meegaat in zijn stelling dat Becker de dader is.

De zaak-Becker ontwikkelt zich van een Krimi tot een dramaserie over een hopeloos ingewikkelde rechtszaak. Het einde is ook na een jaar nog niet in zicht. Op 12 januari gaat de zaak verder met het verhoor van ex-terroriste Gabriele Rollnik. Kijken dus.

Dit is deel 1 van de columnserie waarin de redacteurs van Duitslandweb tussen Kerst en Oud en Nieuw hun persoonlijke commentaar geven op een opvallende gebeurtenis in 2011.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2652/column-de-zaak-verena-becker>